

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122436290
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122436290.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 1.548,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému **nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 05. 10. 2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.548,69 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Tvrdil, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako postupcom (ďalej len „postupca“ alebo „právny predchodca“) a žalobcom ako postupníkom dňa 14. 02. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 09. 03. 2022, postúpil na neho postupca pohľadávku voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca tvrdí, že jeho právny predchodca poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 01.06.2017 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX („ďalej „úverová zmluva“) úver vo výške 1.910,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dohodnutých splátok. Tieto neplnil riadne a včas, preto ho právny predchodca žalobcu vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu omeškané úverové splátky nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 12.02.2020 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 10. 03. 2020. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7- dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatil, od 18. 03. 2020 sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy s príslušenstvom, od kedy si žalobca uplatňuje zákonný úrok z omeškania 5 % ročne z nesplatenej istiny úveru až do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe, doručenej mu dňa 02. 05. 2023, nevyjadril.

4. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu doplnil, že pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 13. 02. 2020 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26. 10. 2019. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného pôvodným veriteľom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, žalobca poukázal na

skutočnosť, že v prílohe žaloby doručil dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol právnym predchodcom žalobcu zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácania/omeškania so splácaním úverov poskytnutých v iných bankových domov. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola pôvodným veriteľom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú spoločnosť vplyv. Pre prípad, že žalovaný uzná uplatnený nárok, navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie (§ 282 CSP).

5. Súd pojednával dňa 03. 10. 2023 v neprítomnosti sporových strán, pričom žalobca svoju neúčast' ospravedlnil. Vykonal dokazovania oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 01. 06. 2017, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom /ďalej VOP/, európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, žiadosťou o flexipôžičku – bezúčelová, platobnou históriou, treťou upomienkou – pokus o zmier zo dňa 07.01.2020 s podacím hárkom a printscreen sledovania zásielky cez Slovenská pošta, a.s., výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13. 02. 2020 s fotokópiou plnej zásielky, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020, žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 09. 03. 2022, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 27. 07. 2022, SRBI – dopyt, písomným vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, pričom iné návrhy na dokazovanie neboli a zistil tento skutkový stav:

6. Zo žiadosti o flexipôžičku zo dňa 01. 06. 2017 (ďalej „žiadosť“) vyplýva, že žalovaný v nej uviedol svoje osobné údaje, rodinný stav - ženatý, hlavný pracovný pomer – živnostník, profesia vedúci a riadiaci pracovník, avšak výšku príjmu ani výdavky neuviedol.

7. Na základe žiadosti právny predchodca žalobcu /Všeobecná úverová banka, a.s./ ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 01. 06. 2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ (ďalej „zmluva“), na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver s nasledovnými podmienkami: výška úveru 1.910,- Eur, lehota splatnosti 96 mesiacov, typ a výška úrokovej sadzby fixná počas celej lehoty splatnosti /po zľave/ 14 % p. a., čerpanie úveru jednorázovo dňa 01. 06. 2017, 96 splátok á 33,12 Eur mesačne, dátum prvej splátky 26. 06. 2017, termín konečnej splatnosti 26.05.2025, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.217,72 Eur, RPMN 15,58 %, priemerná RPMN 12,95 %. Podľa čl. I bod 7 zmluvy poplatok za poskytnutie úveru vo výške 38,20 Eur je splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru.

8. Podľa čl. I bod 5 písm. b/ zmluvy v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný.

9. Z platobnej histórie vyplýva, že žalovaný čerpal úver vo výške 1.910,- Eur dňa 01. 06. 2017. V rovnaký deň bol z týchto peňažných prostriedkov inkasom stiahnutý aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 38,20 Eur, teda reálne vyplatená suma 1.871,80 Eur. Žalovaný úver spočiatku riadne splácal až do júla 2019, potom ešte uhradil dve splátky (15.10.2019 sumu 33,12 Eur, 25. 11. 2019 sumu 33,17 Eur), započítané na splátky úveru splatné v auguste a septembri 2019, a následne nič nezaplatil, preto pôvodný veriteľ pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru pre splátku splatnú 26. októbra 2019.

10. Treťou upomienkou zo dňa 07. 01. 2020 banka vyzvala žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy 108,68 Eur /istina 43,47 Eur, úroky 60,87 Eur, úroky z omeškania 0,34 Eur, poplatky 4,- Eur/. V opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dohodnutým dátumom splatnosti. Žalobca predložil podací hárok za účelom preukázania odoslania tejto listiny žalovanému a printscreen zo stránky Slovenskej pošty, a.s. za účelom preukázania jej prevzatia žalovaným dňa 10. 01. 2020.

11. Listom zo dňa 13. 02 2020 (č. I. 27 spisu) banka oznámila žalovanému, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 13. 02. 2020 a vyzvala

žalovaného na úhradu zostatku úveru s príslušenstvom vo výške 1.647,26 Eur (z toho istina 1.548,69 Eur) v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Podľa fotokópie plnej zásielky, táto bola uložená na pošte dňa 19. 02. 2020, a vrátila sa späť dňa 01. 03. 2020 ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote.

12. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 09. 03. 2022 od postupcu VÚB, a.s. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, postúpená pohľadávka /k 02. 03. 2022/ pozostávala z istiny 1.548,69 Eur, úrokov 602,57 Eur, úrokov z omeškania 159,62 Eur, poplatkov 4,- Eur. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 14. 03. 2022. Na predžalobnú výzvu zo dňa 27. 07. 2022 žalovaný nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2018 (ďalej v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

17. Podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2018 vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,

b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c) výška splátky spotrebiteľského úveru a

d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

22. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

31. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

32. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

33. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

34. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ (banka) a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ a spor z neho vyplývajúci je spotrebiteľský (§ 290 CSP). Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý žalovaný nesplácal riadne a včas v súlade so zmluvou.

35. Súd predovšetkým skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie ex offo - z úradnej povinnosti (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

36. Aktívna vecná legitímácia žalobcu, keďže uplatnený nárok vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aplikuje sa naň právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, súvisí priamo aj s nutnosťou skúmať splnenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta tak, ako to vyplýva z citovaných ust. § 7 ods. 1, ods. 16, 17 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože jednou zo sankcií nesplnenia tejto povinnosti veriteľa predpokladaných ustanovením § 11 ods. 2 tohto zákona je aj nemožnosť – neoprávnenosť veriteľa od spotrebiteľa vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Dôležitá je aj intenzita porušenia tejto zákonnej povinnosti, nakoľko ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. predpokladá okrem porušenia tejto povinnosti ako zákonný následok nemožnosť požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru za predpokladu, ak bolo konštatované hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

37. Súd z predložených listín nemal preukázané splnenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. skúmanie schopnosti splácať úver dlžníkom s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho veriteľ nie je oprávnený žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z.). S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. V zmluve nie je údaj o rodinnom stave, príjme a výdavkoch žalovaného. Zo zmluvy nevyplýva, že by k nej žalovaný nejaké doklady predkladal. Zo žiadosti o flexipôžičku vyplýva, že žalovaný je ženatý, zdroj príjmu –

živnostník, avšak výška príjmov ani výdavkov sa tu neuvádza. V súvislosti s výškou príjmu žalovaného žalobca nepredložil žiaden doklad. Pokiaľ ide o výdavky žalovaného bol predložený dopyt zo SRBI o úverových záväzkoch, nie však o celkových výdavkoch žalovaného na bežný život, pričom v dopyte sa uvádza „rizikový kód – úverová zaťaženosť 162.447,22 Eur“. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, aj to neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18. decembra 2014 (CA Consumer Finance SA proti E. F. a spol.) článok 8 smernice 2008/48 ukladá veriteľovi povinnosť overiť úverovú bonitu spotrebiteľa, opierajúc sa o dostatočné informácie a neobmedzujúc sa iba na vyjadrenia spotrebiteľa, ktoré nie sú podložené. Poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveru schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Súd potom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného splácať úver, preto nemohol žiadať predčasné zosplatnenie úveru podľa § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. a ak sa tak stalo, takýto úkon veriteľa je pre rozpor so zákonom absolútne neplatný v zmysle § 39 OZ.

38. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobca domáha ako postupník pôvodného veriteľa - banky zo zmluvy, ktorú tento uzavrel so žalovaným. V tomto prípade teda preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a platného postúpenia pohľadávky súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Vzhľadom na termín konečnej splatnosti úveru dňa 26. 05. 2025 a skutočnosť, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený žiadať predčasné splatenie úveru v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nemohol postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti (živý úver) inému subjektu pre nesplnenie podmienok podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách (veta prvá, časť za bodkočiarkou – odkaz na § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., § 525 OZ) o postúpení pohľadávky, ktorá je splatná, a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom.

39. Vzhľadom na uvedené súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu v celom rozsahu zamietol.

40. Záverom súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 30.06.2022 publikovanom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2022 pod č. 49 podľa ktorého, celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Vykonaným dokazovaním (zmluvou a prehľadom platobnej histórie) mal súd preukázané, že žalovanému bol dňa 01. 06. 2017 poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.910,- Eur. Suma 38,20 Eur predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru bola uhradená v rovnaký deň inkasom z účtu. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu reálne poskytol žalovanému sumu 1871,80 Eur.. Taktiež je nepochybné, že právny predchodca žalobcu nesprávne zahrnul do výšky spotrebiteľského úveru aj poplatok za jeho poskytnutie, hoci tento má charakter odmeny poskytovateľovi služby, preto ho treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru, čo je zrejmé z § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria ja poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečené záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok (rovnako Krajský súd Prešov v rozsudku s. zn. 7CoCsp/36/2022 zo dňa 24.04.2023). Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva obsahuje nesprávny údaj podľa § 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2017 a to celkovú výšku úveru, čo je potrebné posúdiť tak, akoby tento údaj v zmluve nebol uvedený vôbec, čo v zmysle §

11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

41. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 CSP tak, že v spore úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko mu reálne žiadne trovy nevznikli (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.